

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010234
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6814010234.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Alojza Palaja, o odvolaní okresného prokurátora v Revúcej proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 2 T 129/14 z 11.8.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.novembra 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1, ods.2 písm.e) Tr.zák. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca sp.zn. 2 T 129/14 z 11.8.2014 vo výroku o treste.

Rozhodujúc podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovaná T. W. sa o d s u d z u j e podľa § 211 ods.3 Tr.zák. s poukazom na § 36 písm.l), § 37 písm.m) a § 38 ods.2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.a) Tr.zák. sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná T. W. uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b), ods.3 písm.a) Tr.zák., ktorý spáchala tak, že

v období od 15.januára 2014 do 15.mája 2014 v B., G. a inde ako matka maloletých T. H., nar.XX.Y. XXXX, Y. H., nar.XX.Y. XXXX, T. H., nar.X.B. 2001, W. H., nar.XX.K. XXXX a B. H., nar.XX.C. XXXX v G., všetci trvalým bydliskom pri svojej matke, vedome zanedbávala starostlivosť a dohľad o ich povinnú školskú dochádzku, a to aj napriek tomu, že bola opakovane upozorňovaná na nedostatočnú školskú dochádzku maloletých zo strany Z. školy s materskou školou v Y., nereagovala na predvolania na pohovory ohľadom zanedbanej školskej dochádzky, nezabezpečila nápravu, nezaujímal sa o výchovno-vzdelávací proces maloletých, čoho maloletá T. H. v tomto období vymeškala 202 vyučovacích hodín, ktoré neboli ospravedlnené, maloletý Y. H. v tomto období vymeškal 230 vyučovacích hodín, ktoré neboli ospravedlnené, maloletý T. H. v tomto období vymeškal 76 vyučovacích hodín, ktoré neboli ospravedlnené, maloletý W. H. v tomto období vymeškal 106 vyučovacích hodín, ktoré neboli ospravedlnené a maloletý B. H. v tomto období vymeškal 88 vyučovacích hodín, ktoré neboli ospravedlnené a všetci dosahovali nedostatočné vzdelávacie výsledky, čím im umožnila osvojiť si návyky a sklony, ktoré ohrozujú ich riadny vývoj a vedú k morálnemu úpadku.

Za to jej súd uložil podľa § 211 ods.3 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2 Tr.zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.l) Tr.zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.m) Tr.zák., podľa § 54 Tr.zák. trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vinu zo žalovaného prečinu obžalovaná priznala a súd jej vyhlásenie prijal.

Pri ukladaní a výmere trestu prihladol okresný súd najmä na to, že: doposiaľ bola obžalovaná už päťkrát trestne postihnutá za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže; v ostatných dvoch prípadoch bol obžalovanej uložený podmienený trest odňatia slobody, resp. trest povinnej práce na 300 hodín; obžalovaná má celkovo 7 detí (z toho 5 školopovinných), pričom jej druh Y. V., s ktorým má obžalovaná 6 detí, je vo výkone trestu odňatia slobody; obžalovanej poľahčovalo, že sa k trestnej činnosti priznala, trestný čin oľutovala a priťažovalo jej, že už v minulosti bola za trestný čin odsúdená (teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustila aj v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia); keďže ide o nedbanlivostný trestný čin, nebolo nevyhnutné ukladať obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody; vhodnejšie bolo ukladať trest povinnej práce, a to z viacerých dôvodov (obžalovaná už v minulosti trest povinnej práce dvakrát odpracovala; väčší počet maloletých detí; obžalovaná vychováva deti sama; výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by neprospeľ poškodeným maloletým deťom obžalovanej).

Okresný súd preto uložil obžalovanej trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, lebo po jeho odpracovaní bude mať možnosť dokázať súdu, že na dochádzku detí dokáže lepšie dohliadať.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor v Revúcej a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušený a obžalovanej uložený trest zodpovedajúci Trestnému zákonu.

Obžaloba argumentovala najmä tým, že: obžalovaná opakovane od mesiaca november 2008 až doposiaľ preukázateľne riadnu výchovu a starostlivosť o deti zanedbávala; obžalovaná v súčasnosti má ešte dva nevykonané tresty (trest povinnej práce v konaní Okresného súdu Revúca sp.zn. 1 T 16/2014 ešte ani nezačala v trvaní 300 hodín vykonávať); obžalovanej ešte plynie aj skúšobná doba podmieneného odsúdenia v konaní Okresného súdu Revúca sp.zn. 1 T 90/2013; hoci trest by mal v čo najmenšej intenzite zasiahnuť do rodinných pomerov obžalovanej, v danom prípade však najlepšiemu záujmu maloletých detí by najviac prospela zmena výchovného prostredia (lebo v danom prostredí z nich nevyrastú riadni občania tohto štátu, ale iba osoby majúce sklony k záhaľčivému spôsobu života); obžalovaná ani na hlavnom pojednávaní 11.8.2014 nevyjadrila formálne svoju ľútosť nad skutkom a jeho následkami a vôbec neprísľúbila zmeniť svoj prístup k výchove poškodených maloletých detí; obžalovanej nemohol byť v súlade so zákonom ukladaný trest povinnej práce v najvyššej výmere (300 hodín), pretože predošlý trest uložený v takejto výmere ešte ani nezačala vykonávať.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý rozsudok v napadnutom výroku o uloženom treste a po vykonaní verejného zasadnutia o podanom odvolaní (bez prítomnosti obžalovanej, ktorá sa napriek zachovaniu zákonnej lehoty na prípravu na verejné zasadnutie bez ospravedlnenia nedostavila) dospel k právnomu názoru, že napadnutý výrok o treste je potrebné zrušiť a obžalovanú postihnúť nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaná sa buď sama ale aj so svojim druhom dopustila rovnakej trestnej činnosti v piatich prípadoch (konanie Okresného súdu Revúca sp.zn. 2 T 236/11, 2 T 170/12, 2 T 23/13, 1 T 90/13 a 1 T 16/14).

Z príslušných správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Revúcej, ako aj obcí B. a G. vyplývajú viaceré relevantné skutočnosti: obžalovaná býva so svojimi siedmimi maloletými deťmi v stiesnených bytových a sociálnych podmienkach; nad deťmi obžalovanej bolo uložené výchovné opatrenie - dohľad, avšak v priebehu školského roka 2013/2014 obžalovaná nepožiadala príslušný úrad o pomoc pri riešení problémov so záškoláctvom svojich detí; o maloleté deti obžalovanej sa prevažne stará obžalovaná sama (lebo jej druh býva väčšinou opitý a v takom stave ju napáda - v súčasnosti je však vo výkone trestu odňatia slobody); opatera o deti sa veľmi zhoršila, lebo obžalovaná začala požívať alkoholické nápoje a tým pádom deti v obci robia zlé veci (kradnú, ničia veci a podobne).

Obžalovaná sa teraz prejednávanej trestnej činnosti dopustila v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v predchádzajúcom konaní Okresného súdu Revúca (sp.zn. 1 T 90/2013) a v čase, keď nezačala vykonávať ešte predošlý trest povinnej práce v trvaní 300 hodín (konanie Okresného súdu Revúca sp.zn. 1 T 16/2014).

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že za teraz spáchanú trestnú činnosť nie je možné obžalovanú postihnúť iba trestom povinnej práce, ale namieste je už ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

S prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti prípadu, a po zohľadnení všetkého, čo obžalovanej prospieva, považoval krajský súd po zrušení napadnutého výroku o treste (ako neprimeraného) za potrebné postihnúť obžalovanú nepodmienečným trestom odňatia slobody, hoci na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby (ktorá v tomto prípade činí 6 mesiacov až 5 rokov).

Prihliadnuté bolo aj na to, že s vysokou pravdepodobnosťou bude u obžalovanej nariadený aj výkon 8 mesačného trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, to znamená do 2.9.2015, v konaní Okresného súdu Revúca sp.zn. 1 T 90/2013.

Keďže obžalovaná doposiaľ nevykonávala nepodmienečný trest odňatia slobody, bola na jeho výkon zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm.a) Tr.zák.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.